

stinctum itaque est contritionis *formale a materiali*, actus reflexus non ad prius, sed posterius referendus. Et habet se hic negotium, sicut cum *fide infantum*, cuius *materiale cum formalis confundi* a Calvinianis & Pontificiis observat WILH. LYSERVUS in *System. Theol. Dogmat. Exeg.* p. 1273. utpote qui ad fidei partes materiales, quae in adultis se exercunt, attendant, cum tamen debeant ejus *formale considerare*, quod est *conditio passiva Christum recipiens*: perinde enim peragitur contritio, quam Spiritus S. in cordibus tenellorum infantum operatur, absque ullo apparatu, qui apud adultos poenitentes in peccatorum ad legem scrutinio, successiva agnitione & dolore, ejusque expressione constitit. Carentia nimirum actus reflexi negationem actus directi nequaquam inferre potest, nisi velimus multa absurdia admittere, quae quotidiana sensuum experientia talia esse demonstrat. Accedit quod hic, uti fides, ita & contritio se habeat passive, & ut actio consideratur, non *hominis seu infantis*, sed ipsius *Spiritus S.* Unde nulla ratione opus est, ut infantes, in quibus tale quid producit, habeant *actum intellectus & voluntatis reflexum*, & graviter solideque respondet THEOD. THUMMIVS Photinianis, qui regenerationem, & conversionem, quae sit mutatio totius hominis, infantibus denegant, ex hoc capite, quia *Infantes nesciant, quid dextrum quid sinistrum*; quod, quamvis non possint mutare mentem naturaliter, possit tamen *Spiritus S. supernaturaliter carnem in ipsis facere spiritum, & mentem atque voluntatem convertere*, Impietate Photinian. p. 598. Quam diu itaque certum est, *Contritionem non esse activam, factitiam & ab homine ipso elicitam, sed passivam & a Spiritu S. efficiam*, ut docetur in *Consensu repetito Art. XII. p. 102.* Certum est, Infantes tenerrimos ab ea non prorsus excludi posse, sive eos in baptismo spectes, sive post baptismum.

§. XI.